

Krönikan

#20 - 1916-1917 (del 1)

Av
Lars
Carlsson

Vi påbörjar här en ny era inom Ängelholmsfotbollen och dess historia. Ungdomsfotbollen gör nu sitt intåg och ÄIF:s första juniorlag bildas.

Prolog

Kriget är inne på sitt andra år och Sveriges befolkning drabbas nu hårdare. I oktober 1916 införs ransonering på socker. Maxpriser gäller på korn, råg och havre. Bönderna protesterar mot detta genom, att använda brödsäd till kreatursfoder, vilket skapar en akut bristsituation. I januari 1917 införs, som en följd av detta, ransonering på bröd och mjöl. Svartabörshandeln breder ut sig.

Missnöjet sprider sig och statsminister Hammarskjöld begåvas med namnet Hungerskjöld i den politiska agitationen. IFK Ängelholm verkar ha gått i graven och omnämns inte fler gånger i Ängelholms Tidning. För första gången kan man emellertid läsa reportage om juniorfotboll i Ängelholm och det är ÄIF, som startat en juniorverksamhet.

Den 17 april spelas årets första match i Ängelholm. I Höja möts hemmalaget och ÄIF:s nykomponerade juniorlag. Enligt referatet spelar Höja med hela fem reserver och ÄIF med ett, med seniorer, förstärkt lag. Resultatet 8-0 till ÄIF talar för att Höja, denna dag, var försvagat.

Veckan efter kommer HIF:s juniorlag på besök. Inför storpublik, på ett för dagen välansat Nya Torg, vinner HIF

programenligt med 7-2. Detta är en stor händelse i Ängelholms fotbollshistoria och inledningen till en framgångsrik period för ÄIF:s juniorlag. Johannes Kollberg, ÄIF:s vänsterback utnämns till planens bästa spelare av journalisten. Han skulle så småningom ta steget över till HIF. Andra spelare, som får beröm är, halvbacken Lindgren samt de båda forwardsspelarna Winstedt och Stenberg, som också gör ÄIF:s mål i matchen. Trots de sju målen får målvakten Sjöholm beröm även om han anses något långsam. ÄIF har nu två juniorlag och lag 2 vinner i samma helg mot Höja med 6-5.

Under maj månad spelar ÄIF:s a-lag två matcher, den 1 maj mot BK Victoria och den 14 maj mot Höganäs BK i spelet om Skånska mästerskapet. ÄIF förlorar båda matcherna. Den första med hela 0-5 och den andra, inför, storpublik med 2-4.

Ur Halmstads BK:s historia kan man läsa att laget 1916 erövrade en "ståtlig staryett", när man i en turnering över tre matcher besegrade Ängelholms IF. Om den första av dessa matcher kan man läsa i Ängelholms Tidning måndagen den 11 juni. Matchen slutar med 7-2 i HBK:s favör. Det intressanta är referatet, signerat av pseudonymen "idrottsman".

Vem, som döljer sig bakom signaturen, får vi aldrig veta men hela artikeln är mycket kritisk mot ÄIF och det fanns grund till

ÄIF:s friidrottare anno 1916-17. Sittande andre man från vänster, Johannes Kollberg, är inte bara en framgångsrik friidrottare utan även en av ÄIF:s bästa juniorfotbollsspelare. Andre man stående från höger är Gustaf Hansson, vid den här tiden ÄIF:s bästa seniorfotbollsspelare.

det. Båda lagen var reservbetonade och ÄIF saknade ett par av sina "gårdare". Planen beskrivs, som "allt annat än i godt skick, hvilket nog inverkade på ett godt spel men skylla nederlaget därpå går ju inte". "H.B. hade något af det samspel och energi, som helt saknades hos EIF och de mål H.B. gjorde hade den rätta klämman och voro dem förtjänta". Det, som upprepar signaturen "idrottsman" mest är att två hemmaspelare helt sonika lämnar planen under slutet av andra halvlek inte på grund av att Halmstad spelar för hårt utan "genom ohust för spelets gång". Ordinarie domare saknades och detta kommenteras på följande sätt:

"Att som nu var fallet, under första halvlek, ha en och under andra en annan, ingendera, fyllande måttet, är ej heller till EIF:s beröm. Nog torde EIF med lite god vilja och ordning kunna hålla sig med en fullgod reservdomare".

"Idrottsman" efterlyser god disciplin, regelbundna träningsmatcher, bättre bollbehandling samt inte minst att spelarna är i god form, när matcher spelas. I betraktande av ÄIF:s resultat denna vår så förstår man kritiken. Han har också synpunkter på ÄIF:s lagspel och avslutar artikeln så här:

"Försök för en gångs skull vid match låta bollen få ett kretslopp, mera cirkulera bland spelarne, hvilket är betydligt lugnare

och gynnsammare för en lyckad utgång".

Den 17 juli spelas den andra matchen om "Ängelholmsstatyetten", nu i Halmstad på Sommarlust. ÄIF tar, trots fyra reserver, revansch på sig själva och gör en strålande match. Långt in i andra halvlek leder Ängelholmarna med 4-1 men lyckas inte knyta ihop säcken och Halmstads BK lyckas strax före slutsignalen kvittera till 4-4.

Den 31 juli spelas den tredje och sista matchen om "statyetten" på Nya Torg. Halmstad vinner i överlägsen stil med 7-3. ÄIF:s individuella skicklighet beröms men Halmstadslagens utmärkta kortpassningsspel avgör matchen. "EIF:s långpassningar fångades af vinden och gingo aldrig till bestämmelseorten".

På aftonen var det prisutdelning, allmän förbrödning, och fest i Tullakrok.

Källor:

* NST:s arkiv, Ängelholms Tidning 1916.

* Svensk Historia, del II av Sten Carlsson 1961.

* Bild ur Bengt Irhammars privata samling.